

Chambre des Représentants

SESSION 1959-1960.

29 JUIN 1960.

PROJET DE LOI

créant un Fonds temporaire tendant à favoriser
l'assainissement du marché charbonnier.

EXPOSÉ DES MOTIFS

MESDAMES, MESSIEURS,

Malgré des réductions importantes des effectifs et des capacités de production et des restrictions d'importation et d'échange de charbon, la production actuellement réalisable — sans chômage — par les mines belges reste encore très supérieure aux possibilités d'écoulement. Il en résulte un déséquilibre du marché qui entraîne des baisses de prix et des sous-cotations excessives, réduisant fortement les recettes que les entreprises charbonnières intégrables au Marché Commun pourraient normalement réaliser dans un marché concurrentiel, assaini par la fermeture immédiate des capacités de production structurellement excédentaires et actuellement encore en activité. De plus, le déséquilibre du marché impose à la plupart des mines des chômages fréquents, pesant fortement sur leurs coûts et entraînant pour leur personnel des réductions de salaires qui ne seront plus que très insuffisamment compensées par les indemnités allouées par la C.E.C.A., ces dernières étant rendues dégressives jusqu'à suppression par une décision du Conseil spécial des Ministres.

D'autre part, les fermetures de sièges s'opèrent actuellement à une cadence qui ne pourrait être accélérée sans provoquer des troubles sociaux et économiques graves dans les régions où elles sont le plus localisées. En 1959, les fermetures effectuées ont entraîné l'abandon définitif d'une capacité de production effective de 2 437 086 T; en 1960, la capacité effective définitivement arrêtée sera d'au moins 2 591 000 T; pendant ces deux années la cadence des fermetures sera donc supérieure à celle estimée tolérable par

Kamer der Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1959-1960.

29 JUNI 1960.

WETSONTWERP

tot instelling van een Tijdelijk Fonds ter bevordering van de sanering der kolennijverheid.

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Ondanks de belangrijke verminderingen van de getalsterkte en van de productiecapaciteit en niettegenstaande de beperkingen van invoer en ruilverkeer inzake kolen, blijft de door de Belgische mijnen — zonder werkloosheid — verwezenlijkte productie merklijk hoger dan de afzetmogelijkheden. Hieruit vloeit een verstoring van het marktevenwicht voort, die aanleiding geeft tot een overdreven verslapping der prijzen en daling der prijszettingen, zodat de ontvangsten die de voor integratie in de Gemeenschappelijke Markt vatbare kolenbedrijven in normale omstandigheden zouden kunnen boeken in een concurrerende markt, die door de onmiddellijke sluiting der in structureel opzicht overtoelinge en thans nog werkzame productie-eenheden gesaneerd is, in sterke mate afnemen. Verder dringt bedoelde verstoring van het marktevenwicht de meeste mijnen een vaak voorkomende werkloosheid op, die zwaar op hun kosten drukt en voor het personeel loonsverminderingen met zich brengt, welke enkel nog in zeer ontoereikende mate door de door de E.G.K.S. toegekende vergoedingen zullen worden gecompenseerd, aangezien deze vergoedingen volgens een afnemende schaal worden toegekend tot het opheffen ervan krachtens een beslissing van de speciale Ministerraad.

Anderdeels wordt thans tot de sluiting van zetels overgegaan volgens een tempo dat niet meer kan worden versneld zonder ernstige sociale en economische onlusten in de streken, waar ze het meest gelokaliseerd zijn, te verwekken. In 1959 hebben de sluitingen het definitief prijsgeven van een werkelijke productiecapaciteit van 2 437 086 T veroorzaakt; in 1960 zal de definitief stopgezette werkelijke capaciteit minstens 2 591 000 T bedragen; gedurende die twee jaren zal het tempo der sluitingen het door de Hoge Auto-

la Haute Autorité (3 % par an), lors des discussions préalables à l'application de l'article 37 du Traité de Paris.

Des mesures temporaires, autres que celles déjà prises en application de cet article, doivent donc être envisagées pour éviter que l'étalement des fermetures n'ait pour effet de compromettre la conservation des capacités de production les plus saines, notamment de celles fournissant des charbons cokéfiabiles, qui seront ultérieurement nécessaires pour couvrir les besoins résultant de l'expansion de la sidérurgie et qui doivent temporairement conserver un écoulement régulier sur le marché des charbons « vapeur » qui est le marché charbonnier le plus concurrencé par d'autres sources d'énergie; en forte régression structurelle, ce marché est particulièrement déséquilibré par des excédents de production non-intégrable et par une expansion trop rapide de l'offre des produits pétroliers.

La conservation de ces capacités aurait pu être facilitée par une restriction volontaire de l'offre des produits pétroliers susceptibles de se substituer au charbon, tels que les fuels et gasoils, l'accroissement de cette offre étant limitée à 5 ou 10 % de la consommation de l'année antérieure. L'afflux sur le marché de produits pétroliers d'origines diverses n'a pas permis de freiner leur expansion; au cours du premier trimestre 1960, la consommation de fuel résiduel a été de 117,6 % de celle du premier trimestre de 1959, l'accroissement atteignant 33 % en mars; pour le fuel léger ces pourcentages sont respectivement de 129 % et 51 %, pour le gazoil de 104 % et 19,4 %.

Cette expansion trop rapide de la consommation de fuel a pour conséquence d'accélérer la régression de l'écoulement du charbon sur le marché intérieur et d'accroître le nombre des postes chômés. Divers moyens peuvent être envisagés en vue de remédier à cette situation et notamment en vue de trouver pour le charbon un exutoire temporaire vers d'autres marchés, tels que ceux des pays tiers; l'accès de ces derniers n'est actuellement possible que si les prix « rendu » de nos charbons peuvent être alignés sur ceux pratiqués par des producteurs plus favorisés, ce qui impose des sacrifices de recette rendus intolérables par la détérioration des coûts résultant de chômage trop fréquents et par les charges d'un stockage excessif et prolongé.

Des exportations, d'un volume suffisant, ne seraient possibles que moyennant une compensation partielle des réductions de prix, dont la charge ne pourrait être supportée que par les formes d'énergie concurrentes en forte expansion, tel que le fuel résiduel, dont la consommation est d'environ 2 000 000 T.

L'objet de la présente loi est de créer un Fonds temporaire, alimenté par un prélèvement sur chaque tonne de fuel déclarée en consommation. Le montant initial de ce prélèvement serait au maximum de 60 francs par tonne. Le caractère temporaire de ce prélèvement résulte nettement des dispositions de la loi, qui prévoient une dégressivité précise du plafond du prélèvement, de telle manière que l'alimentation du fonds cessera après un terme de trois ans.

Des arrêtés royaux établiront les conditions d'utilisation du produit de ce prélèvement, lequel sera consacré à l'amélioration de l'écoulement des mines intégrables, dont les produits seront ultérieurement nécessaires à la couverture des accroissements de consommation des cokeries et trouveront ainsi un écoulement régulier sur le marché intérieur.

Le Ministre des Affaires Economiques,

J. VAN DER SCHUEREN.

riteit tijdens de aan de toepassing van artikel 37 van het Verdrag van Parijs voorafgaande besprekingen toelaatbaar geacht tempo, nl. 3 % 's jaars, overschrijden.

Andere tijdelijke maatregelen dan die, welke reeds ter toepassing van dit artikel werden genomen, dienen dus te worden overwogen om te vermijden dat de spreiding der sluitingen schade zou berokkenen aan de meest gezonde ondernemingen, met name de cokesproducerende mijnen, die later onontbeerlijk zullen zijn ter dekking van de uit de expansie der ijzerindustrie voortvloeiende behoeften en die tijdelijk een regelmatige afzet op de stoomkolenmarkt, welke de door andere energiebronnen meest beconcurrerende markt is, moeten behouden; het evenwicht op deze markt, die een sterke structurele regressieperiode doorworstelt, is wel in het bijzonder verloren gegaan door de niet-integreerbare productieoverschotten en door een te snelle expansie van het aanbod van petroleumproducten.

Het behoud dezer mijnen had vergemakkelijkt kunnen worden door een vrijwillige beperking van het aanbod van die petroleumproducten, die de plaats der kolen kunnen innemen, zoals fuel en gasoil, daar de toename van dit aanbod tot 5 of 10 % van het verbruik van het voorafgaande jaar beperkt was. De stroom petroleumproducten van verschillende oorsprong op de markt heeft een afremming van hun expansie onmogelijk gemaakt; tijdens het eerste trimester 1960 bedroeg het verbruik van residufuel 117,6 % van het verbruik van de eerste drie maanden van 1959, terwijl de toename in maart 33 % bereikte; voor de lichte fuel zijn deze percentages respectievelijk 129 % en 51 %, voor gasoil 104 % en 19,4 %.

Deze al te vlugge expansie van het fuelverbruik versnelt de daling van de kolenafzet op de binnenlandse markt en verhoogt het aantal werkloosheidsdagen. Allerhande middelen kunnen worden overwogen om deze toestand te verhelpen en o.m. om voor de kolen een tijdelijke afvoer naar andere markten, zoals deze der derde landen, te vinden; de toegang tot laatstbedoelde is thans evenwel enkel mogelijk indien de prijzen onzer kolen franco plaats van bestemming kunnen aangepast worden aan de door meer bevoordeelde producenten toegepaste prijzen, hetgeen bepaalde offers inzake ontvangsten vergt, welke wegens de stijging der kosten ingevolge de te veelvuldige werkloosheid en de lasten van een overdreven en langdurige kolenopslag niet kunnen worden gebracht.

Een toereikende uitvoer zou slechts mogelijk zijn mits een gedeeltelijke vergoeding der prijsverminderingen, waarvan de last slechts zou kunnen worden gedragen door de in volle expansie verkerende concurrerende energiesoorten, zoals residufuel, waarvan het verbruik nagenoeg 2 000 000 T bedraagt.

Onderhavige wet beoogt de instelling van een Tijdelijk Fonds, dat door een heffing op elke voor verbruik ter beschikking gestelde ton fuel gestijfd wordt. Het oorspronkelijk bedrag dezer heffing zou ten hoogste 60 frank per ton belopen. De tijdelijke aard dezer heffing blijkt duidelijk uit de wetsbepalingen, welke voorzien in een nauwkeurig omschreven trapsgewijze afnemning van het bedrag der heffing, zodat het fonds na drie jaar niet meer wordt gestijfd.

Door middel van koninklijke besluiten zullen de voorwaarden nopens het gebruik van het bedrag dezer heffing worden vastgesteld, welke zal worden aangewend tot verbetering van de afzet der integreerbare mijnen, waarvan de voortbrengselen later nodig zullen zijn om de grotere verbruiksbehoeften der cokesfabrieken te dekken en aldus een regelmatige afzet op de binnenlandse markt zullen vinden.

De Minister van Economische Zaken,

PROJET DE LOI

BAUDOUIN, ROI DES BELGES.

A tous, présents et à venir, SALUT.

Sur la proposition de Notre Ministre des Affaires Economiques et de l'avis de Nos Ministres qui en ont délibéré en Conseil.

Vu la loi du 23 décembre 1946 portant création d'un Conseil d'Etat, et notamment l'article 2, deuxième alinéa.

Vu l'urgence,

NOUS AVONS ARRÊTÉ ET ARRÊTONS :

Notre Ministre des Affaires Economiques est chargé de présenter en Notre nom, aux Chambres législatives, le projet de loi dont la teneur suit :

Article premier.

Il est institué au Ministère des Affaires Economiques un Fonds temporaire tendant à favoriser l'assainissement de l'industrie charbonnière.

Ce Fonds intervient par voie de subvention en vue de favoriser, pour un certain laps de temps, l'écoulement des excédents de la production charbonnière, sans préjudice des obligations résultant pour la Belgique des Traités internationaux.

Art. 2.

Le Fonds est alimenté par un droit spécial perçu à l'occasion de la mise en consommation des fuels-oils tels qu'ils sont définis à l'article 2, 4°, de l'arrêté ministériel du 29 mars 1958 réglant l'exécution des dispositions légales relatives au régime d'accise des huiles minérales.

Ce droit spécial est fixé annuellement par le Roi pour une période de douze mois. Il ne peut cependant, pour une période d'un an à partir de l'entrée en vigueur de la présente loi, dépasser le montant de 60 francs à la tonne de fuel-oil. Ce montant est réduit respectivement à 40 francs et 20 francs pour les deux années suivantes. A l'expiration de la troisième année, ce droit est supprimé.

Art. 3.

Le Roi fixe le montant et les conditions des interventions du Fonds.

Il peut déléguer tout ou partie de ses pouvoirs au Ministre des Affaires Economiques.

Art. 4.

L'arrêté royal du 31 mai 1933 concernant les déclarations à faire en matière de subventions, indemnités et allocations

WETSONTWERP

BOUDEWIJN, KONING DER BELGEN.

Aan allen, tegenwoordigen en toekomstenden, HEIL.

Op de voordracht van Onze Minister van Economische Zaken en op het in Raad overlegd advies van Onze Ministers.

Gelet op de wet van 23 december 1946 houdende inrichting van een Raad van State, en inzonderheid artikel 2, tweede lid,

Gelet op de dringende noodzakelijkheid,

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN WIJ :

Onze Minister van Economische Zaken wordt in Onze naam gelast bij de Wetgevende Kamers het wetsontwerp in te dienen, waarvan de tekst hierna volgt :

Eerste artikel.

Bij het Ministerie van Economische Zaken wordt een Tijdelijk Fonds ter bevordering van de sanering der kolenrijverheid ingesteld.

De tussenkomst van dit Fonds geschiedt door middel van subsidies ter bevordering gedurende een bepaalde tijd van de afzet der overtollige kolenproductie onverminderd de voor België uit de internationale Verdragen voortvloeiende verplichtingen.

Art. 2.

Het Fonds wordt gestijfd door een bijzonder recht, dat geheven wordt ter gelegenheid van de terbeschikkingstelling voor verbruik van de fuel-oils, zoals deze omschreven zijn in artikel 2, 4°, van het ministerieel besluit van 29 maart 1958, waarbij de uitvoering der wettelijke bepalingen betreffende het accijnsregime van minerale oliën wordt geregeld.

Dit bijzonder recht wordt jaarlijks voor een periode van twaalf maanden door de Koning vastgesteld. Het mag echter gedurende één jaar na inwerkingtreding van onderhavige wet 60 frank per ton fuel-oil niet overschrijden. Dit bedrag wordt respectievelijk tot 40 frank, en 20 frank voor de twee volgende jaren verminderd. Bij het verstrijken van het derde jaar wordt dit recht afgeschaft.

Art. 3.

De Koning stelt het bedrag en de voorwaarden vast, waaronder het Fonds subsidies verleent.

Hij kan de Minister van Economische Zaken al of een gedeelte zijner bevoegdheden overdragen.

Art. 4.

Het Koninklijk Besluit van 31 mei 1933 betreffende de verklaring te doen in verband met de subsidies, vergoedin-

de toute nature qui sont, en tout ou en partie, à charge de l'Etat est applicable aux déclarations prescrites en vue d'obtenir les subventions prévues par la présente loi.

Art. 5.

Les agents de l'Inspection générale économique, du service de l'économie charbonnière, ou tous autres agents désignés par le Roi sont chargés du contrôle des déclarations visées à l'article 4. Ils peuvent à cette fin consulter, sans déplacement, tout document qu'ils estiment nécessaire à l'accomplissement de leur mission.

Art. 6.

Par dérogation aux règles régissant la comptabilité de l'Etat, les recettes et les dépenses du Fonds sont portées au budget pour Ordre.

Art. 7.

Le droit visé à l'article 2 n'est pas incorporé à l'assiette servant à déterminer le montant des perceptions des taxes assimilées au timbre.

Donné à Bruxelles, le 28 juin 1960.

gen en toelagen van elke aard, die geheel of gedeeltelijk ten laste van de Staat zijn, is van toepassing op de voorgeschreven verklaringen ter verkrijging van de bij onderhavige wet bepaalde subsidies.

Art. 5.

De personeelsleden van de Economische Algemene Inspectie, van de Dienst voor de Steenkolen economie of alle andere door de Koning aangewezen ambtenaren zijn met het toezicht over de bij artikel 4 bedoelde verklaringen belast. Te dien einde kunnen zij zonder verplaatsing elk bescheid raadplegen, dat zij voor het volbrengen van hun taak noodzakelijk achten.

Art. 6.

In afwijking van de regelen, welke 's Rijks comptabiliteit beheersen, worden ontvangsten en uitgaven van het Fonds op de begroting voor Orde geboekt.

Art. 7.

Het bij artike 2l bedoeld recht is niet opgenomen in de zetting, aan de hand waarvan het bedrag der inningen van de met het zegel gelijkgestelde belastingen wordt bepaald.

Gegeven te Brussel, 28 juni 1960.

BAUDOUIN.

PAR LE ROI :

Le Ministre des Affaires Economiques,

VAN KONINGSWEGE :

De Minister van Economische Zaken,

J. VAN DER SCHUEREN.